

Toron vallási szokásai

Tharr vallása meglepően sok mindenben hasonlít a shadoni Domvik hitére. Bár olyan jelentősen nem jelentkezik az egyistenhit, mint ott vagy mint például a dwoonoknál, azonban a legfőbb úr kétségkívül a Háromfejű Tharr. Domvik hitéhez hasonlóan itt is két részre bonthatók a vallási szokások, csak itt azt tekintve, hogy a hívő melyik társadalmi osztályba osztható, ott pedig a papság és a köznép különül el. Maga a hit célja természetesen egyezik, eltérés a fókuszban akad. A toroni köznép nem imádkozik közvetlenül Tharrhoz, inkább a hekkákhoz, vagy a küldöttekhez imádkozik, s a Háromfejűhöz fordulást meghagyja a papoknak. Ha valami számára fontos ügyben van szüksége isteni támogatásra akkor is inkább felkeres egy templomot vagy -ha van a közelben- egy khótorr-papot és őt kéri meg imája közvetítésére. Ilyenformán úgy tekinthetjük, hogy az átlagpolgárnak ritkán akad dolga az égiekkel, s akkor is csupán az alacsonyabb rendű szentségekhez fordul fohással, csak olyankor magához Tharrhoz, ha nagy horderejű kérdésben akar segítséget vagy megbocsájtást istenétől.

A nemesség és a vagyonosabb polgárság, az elismertebb kereskedőcsaládok hite ellenben számos meglepetést tartogat. Ők a Háromfejűt tisztelik, hozzá fordulnak imáikkal és minden együttálláskor hatalmas volumenű, orgiákba fajuló szertartásokkal áldoznak neki.

Ezek során elsőként a rituális élőáldozatot hajtják végre, majd a kyr időkből fennmaradt termékenységi szertartást eltorzítva vég nélküli orgia következik a templom alatti oltárterem párás sötétjében.

Feltétlen szót kell még ejtenünk arról, hogy Tharr vallásának milyen elvárásai vannak a híveihez. Ha szigorúan figyelembe vesszük Tharr tanításait akkor rá kell döbbernünk, hogy az az ország, melynek majdnem minden egyes lakosa a káoszt szolgálja aligha maradhatna néhány évnél tovább fenn, és aligha válhatna a világ egyik legerősebb birodalmává.

Tharr vallását igazán szigorúan csak a papjai illetve az egyházának elkötelezett szolgálói veszik, azonban nekik is mindig szem előtt kell tartaniuk egy nagyon fontos dolgot: A Birodalom érdeke és a Hatalmasok akarata mindenek felett való. Ezt úgy is értelmezhetnénk, hogy Tharr egyháza alá van rendelve a világi hatalmaknak, ami valahol igaz is. Már a társadalom felépítésében is jól látszik, hogy a Háromfejű papjainak többsége az irányító szerepű kaszt alatt van, és mint ilyenek kevésbé van befolyásuk a dolgok alakításában.

Az isteni ígéret és követelményeket nem másítják meg a világi hatalmak, azonban érvényesülésüket a Birodalom szívében nagy mértékben korlátok közé szorítják.

Az egyszerű emberek számára pedig egyszerűen követhetetlen lenne az őskáoszra való törekvés elve. Az átlag toroni polgár a vallásnak egy megváltoztatott, mindenki számára könnyebben elfogadható formáját követi. Természetesen a vallás ilyen tekintetben segít a világi hatalmak erősödésében, hisz tanításai értelmében ha nem is tilos, de legalábbis nem célszerű küzdeni a fennálló társadalmi törvények ellen. Az emberek ritkán imádkoznak magához Tharrhoz, inkább valamely hekkához fordulnak, azonban a köznép számára ezek a hekkák sem azt jelentik, amit egy beavatott pap számára. Nem többek ezek, mint nevek, egyszerű képek, melyek imádata közelebb visz a legfelső istenhez, és gyakran sokkal jobb hozzájuk fohászni, mint apró-cseprő dolgainkkal netán magunkra haragítani Tharrt.

Tharr után a legtöbb híve Sogronnak van az országban. Már a legelején le kell azonban szögezni, hogy ezek a sogroniták csupán az istenük személyében azonosak az Ynev más tájain fellelhetőekkel, s Tharr egyházának maradéktalan szövetségesei. Jellemző, hogy mindkét fél a másikat tartja eretneknek és szorgalmasan üldözi is a saját háza táján. Az eltérések hamar megmutatkoznak: az ordaniak elsődleges fegyvere a tűzmágia, addig a Toronban székelő szekták csupán papi hatalmukat fordíthatják ezzel szembe.

A kyr időkben Sogron elsősorban a tudásvágy és a kíváncsiság ura volt, mióta azonban Tharr a panteon főistene, ő lett a pusztító és igazságot osztó tűz ura is. Toroni rendjei két irányzatra szakadnak:

- A magukat az őstűz Urainak nevező hívők maradtak meg leginkább az ősi irányvonal mellett szektáik helyhez kötött életmódot folytatnak, templomaik minden városban

megtalálhatók, papjaik tudományos munkái a legjobbak közé sorolhatók.

- A Lángvihar irányzat követői sokkal szabadabban, kötetlenebbül élnek. Templomaik, kolostoraik nincsenek, csupán pihenőházaik, imákat a szabad ég alatt gyújtott tüzeknél mutatják be. Nem tömörülnek szektákba, magányos papjaik jobbra vándorlással töltik életüket (akárcsak Tharr khótorr-papjai, bár azokénál enyhébb szabályok alapján), s csak a legszigorúbb ítéletidő kényszerítheti őket, hogy két-három hónapnál tovább egyhelyben maradjanak.

A vallásokról szólva nem szabad megfeledkeznünk Orwella, Weila és az újabban egyre jobban erőre kapó Árnékúrnó, Morgena híveiről sem. ők is jelen vannak a birodalom mindennapjaiban, de nem képviselnek különösebben jelentékeny erőt sem katonai sem politikai téren.

2001.09.07.

Szerző: Thusor

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent az Atlantisz oldalon is.